

خود بچه ها هم عذاب می کشند

این بانوی خلاق، هدف اصلی از شروع کارش را تأمین پوشاکی بیان می کند که با فرهنگ و مذهب ایرانی-اسلامی هم خوانی داشته باشد. می گوید: در بازار کمبود لباس های دخترانه پوشیده و شیک محسوس بود و وارد این مرحله از کار که شدم دوخت مزونی که دوخت های سطح بالا و تمیزتری نسبت به تولیدی های معمول است آموزش دیدم و سعی کردم از پارچه های باکیفیت و متنوع تر استفاده کنم. پارچه هایی که اغلب شاد و جذاب هستند و از شهرهایی مانند تبریز، شمال و قم خریداری می کنم تا قیمت مناسب تری داشته باشند که بر روی قیمت تمام شده نهایی محصول تأثیرگذار است تا بتوانم محصولات باکیفیت ولی با قیمت مناسب تولید و روانه بازار کنم. نامی که برای محصولاتم انتخاب کرده ام «مانیا»

لباس وسیله ای برای نهادینه کردن ارزش ها

او در ادامه از اهمیت فرهنگ سازی در حوزه حجاب و عفاف صحبت می کند. «به نظر من باید لباس هایی طراحی شود که هم زیبا و جذاب باشد و هم با ارزش های فرهنگی و دینی سازگار. کودکان باید از سنین پایین به سمت لباس های رنگی، شاد و در عین حال پوشیده و اسلامی سوق داده شوند تا این ارزش ها در ناخودآگاه آن ها نهادینه شود.»

خانم زمانی همچنین به نقش خانواده و جامعه در ترویج این فرهنگ اعتقاد دارد و بر ضرورت فعالیت های فرهنگی و

کار بدون کارگاه

این بانوی کارآفرین درباره هزینه تمام شده لباس های کودک و نوجوانی که تولید می کند، می گوید: «قیمت لباس های تولیدی من با سود بسیار کم در سال گذشته بین ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان بود که بسیاری از خانواده این قیمت را برای لباس های مناسب خانه می پرداختند به نسبت قیمت های بالا و گرانی پارچه و هزینه دوخت، این قیمت بسیار مناسب بود. از طرفی چون تولید پوشاک بحث رقابتی است و باید به این مهم توجه کرد امسال با توجه به افزایش هزینه ها، در حال حاضر قیمت ها به حدود ۴۰۰ تا ۷۰۰ هزار تومان رسیده است.»

از اهدای سود تا انگوهای طلا

خانم زمانی پیشنهاد می کند که مادران استعداد های خود را کشف کنند و در کنار وظایف خانوادگی، فعالیتی متناسب با توانایی هایشان داشته باشند. زیرا این کار می تواند به افزایش نشاط و پویایی در زندگی شان کمک کند و تأثیر مثبتی بر خانواده و جامعه داشته باشد.

«هر مادری باید بر اساس شخصیت و توانایی های خود مسیر را پدید کند که هم رشد خودش و هم رشد فرزندانش و هم

تا گروه سنی هشت سال حالا سطح دغدغه های خود را افزایش داده و وارد کار طراحی لباس برای نوجوانان هم شده است. خودش می گوید: الان دیگر از یک ساله تا سن پانزده سال پیش ما می تواند لباسی مناسب پیدا کند. طراحی و رنگ بندی همه لباس ها شاد است و برای مناسبت ها و عید های مختلف ما طرح های ویژه ارائه می دهیم. برخی طراحی های لباس می تواند برای هردو گروه کودک و نوجوان باشد، اما گاهی باید اختصاصی هر گروه تولید کرد. او بر لزوم توجه و رعایت راحتی، زیبایی، شادی و سلیقه کودک در طراحی لباس تأکید دارد و معتقد است فرهنگ سازی در این حوزه باید از کودکی آغاز شود تا کودکان عادت کنند، لباس های

زیبا و مناسب بپوشند و از تیره و کسل کننده بودن لباس ها ذیت نشوند.

اجتماعی و اهمیت حمایت از تولید داخلی، فرهنگ سازی در حوزه پوشاک و حجاب تأکید می کند.

«با تلاش و فرهنگ سازی می توان هم در اقتصاد و هم در ترویج ارزش های فرهنگی موفق شد. قیمت لباس های پوشیده و شاد که جنس خوبی هم داشته باشد در گروه سنی کودکان و نوجوانان در بازار بسیار بالاست و از طرفی حمایت مسئولان و نظارت بر واردات پوشاک بسیار کم است.» او همچنین معتقد است که باید مالیات هایی وضع شود تا لباس های خارجی رقابتی نباشند و بازار داخلی حفظ شود. زیرا گاهی کیفیت پوشاک ایرانی، هم سطح خارجی است و این به معنای ادامه ندادن مسیر تولید کننده داخلی است.

خانواده است.

ناگفته نماند که او در طراحی ست های مادر و دختر نیز دستی دارد، اما به دلیل تفاوت های سبک و استانداردهای مختلف، بیشتر تمرکزش را بر تولید سفارشی گذاشته است. «طراحی و دوخت لباس زنانه متفاوت است و با دوخت لباس کودک تفاوت دارد.

این طور نیست که یک الگو را تکرار کنیم. همچنین سبک های زنانه متفاوت است که ما ترجیح می دهیم وارد آن نشویم، ولی اگر به ما سفارشی بدهند و بخواهند قبول می کنیم.»

زینب زمانی در زمینه اشتغال زایی برای دیگر زنان نیز توانسته است موفق باشد. او برای چهار نفر به طور مستقیم و شش نفر غیرمستقیم اشتغال ایجاد کرده است.

«این بانوان خیاط همه خانم هایی هستند که در خانه در کنار همسر و فرزندان شان خیاطی می کنند و کمک خرج خانواده و همسرشان هستند.

درآمد ماهانه آن ها ثابت نیست و وابسته به میزان سفارش ها متفاوت است. اما آنچه برای من مهم بوده همین خانگی بودن کار و در کنار فرزندان بودن هست. با وجود اینکه رفت و آمد ها برایم سخت است، ولی هیچ وقت به دنبال راه اندازی کارگاه نبودم چون معتقدم جای زن در خانه و در کنار

رشد خانواده در آن باشد.

او علاوه بر تولید پوشاک متناسب با فرهنگ ایرانی و اسلامی، دغدغه های اجتماعی گسترده تری دارد. از کسانی است که در جنبش های مردمی برای کودکان غزه مشارکت می کند و سال گذشته در پویش اهدای طلا، انگوهایش را بخشید.

«ابتدا بخشی از سود فروش پوشاکم را برای کمک اختصاص دادم. اما به تدریج از طریق جمعیت بین المللی امام رضایی ها و گروه دوستانم در دانشگاه شهید بهشتی، به نام مراپطات

ایران، همکاری کردم و توانستم با جمع آوری کمک های مالی، هدایا و طلاهای اهدایی زنان، سهمی در حمایت از زنان و کودکان رنج کشیده غزه داشته باشم.

این کمک ها همچنان ادامه دارد و گاهی پویش هایی مانند طبخ غذای مقلوبه نیز برگزار می کنیم؛ غذایی با پیشینه ای تاریخی و اعتراضی در فلسطین. باور دارم که زنان باید نقش آفرین باشند، در خانه، جامعه و حتی فراتر از آن، در دنیا.»

